

Pirmą kartą mokyklos himnas oficialiai nuskambėjo 2000 m., kai „Vyturio“ vidurinės mokyklos bendruomenė šventė 20-ties metų jubiliejų.

NESIBAIGIANTI JAUNYSTĖ

Palikę žaislus kiemuose iš vaikystės pasaulio,
Keisto nerimo vėjų tolyn genami,
Tarsi paukščiai laisvi į liepsnojančią saulę
Suplasnoja sparnais neramiai.

Mūsų degančios širdys,
Savo kelią suradę,
Su kiekvienu rugsėju į lizdą sugrįš.
Ne į pabaigą skrendam –
Į grįžtančią pradžią,
Kur jaunystės namai – mokykla „Vyturys“.

Koks svaigus, koks viliojantis skrydis jaunystės –
Dovanota gyvenimo džiaugsmo daina.
Jaunos širdys pakilę negali neskristi,
Nes tai mūsų pavasaris, mūsų diena.

Žodžiai: Vytautas Kupšys
Muzika: Rimantas Vaičekonis

ŽODŽIŲ AUTORIUS – VYTAUTAS KUPŠYS

Gimė ir užaugo Žemaitijoje, Darbėnų miestelyje (Kretingos rajone). 1984 m. baigė studijas Muzikos ir Teatro akademijoje Klaipėdos fakultetuose (liaudies teatro režisūra), 1987 m. toje pačioje akademijoje Vilniuje įgijo aktorius profesiją. Nuo 1984 m. dirba Panevėžio J. Miltinio dramos teatre. Vien aktorine veikla neapsiribojo, pastatė daugiau nei 25 spektaklius J. Miltinio, Panevėžio Muzikinio, Kauno lėlių, Panevėžio Kaukių teatro scenose, Lietuvos nacionaliniame radijuje. Naujasis jo kūrybos etapas – dainos. Tai baladžių, romansų stiliaus melodijos, kuriose dominuoja meilės tematika. Labiausiai jo kūrybai įtaką darė A. Malinino dainuojami romansai, kuriuos ir pats atlieka savo koncertuose. Pirmasis koncertas įvyko 2005 m. birželio 3 d. J. Miltinio dramos teatre, kur atliko 17 savo kūrybos dainų. Šiuo metu yra sukurtos 34 dainos. 2006 m. birželį įrašė pirmąją kompaktinę plokštelę „Likimo dėlionės“. Artimiausiu metu pasirodys nauja kompaktinė plokštelė „Pasivaikšiojimas po dangų“. Koncertuoja dažniausiai vienas, groja akustine gitara.

MUZIKOS AUTORIS – RIMANTAS VAIČEKONIS

1960–1965 m. lankė Medinių pradžios mokyklą, o likęs našlaičiu. Mokėsi Pasvalio mokykloje–internate ir vaikų muzikos mokykloje (mokyt. B. Kuzmicko akordeono klasė). 1969–1977 m. choro dirigavimo mokėsi Rokiškio kultūros mokykloje (dėst. I. Galkienė, J. Mikalajūnienė, R. Sinica). 1978–1983 m. choro dirigavimą neakivaizdiniu būdu studijavo Lietuvos valstybinėje konservatorijoje (doc. A. Petrausko klasė). 1977–1980 m. Pasvalio rajono kultūros namų meno vadovas, kurį laiką ir direktorius. Nuo 1980 m. rudens Panevėžio cukraus fabriko klubo vedėjas, nuo 1981 m. Panevėžio gamybinio susivienijimo „Linas“ mišriojo choro meno vadovas ir dirigentas. 1982–1987 m. Panevėžio liaudies operetės mišriojo choro vadovas, parengė F. Lehāro operetės „Linksmoji našlė“ ir I. Kaiman operetės „Silva“ chorines scenas, 1987 m. su choru gastroliavo Rumunijoje. 1987–1993 m. Panevėžio švietimo darbuotojų mišriojo choro „Nevėžis“ meno vadovas ir dirigentas. Chorą parengė 1990 m. Lietuvos tautinei dainų šventei. Nuo 1989 m. rudens kartu su žmona M. Vaičekoniene vadovauja Panevėžio politinių kalinių ir tremtinių mišriajam chorui „Likimai“. Choras aktyviai įsitraukė į Lietuvos sąjūdžio kultūrinę veiklą, surengė per 250 koncertų, dalyvavo 1994 m. I ir 1998 m. II Pasaulio lietuvių dainų šventėse Vilniuje, Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių dainų šventėse „Leiskit į Tėvynę“ Kaune, Vilniuje, Panevėžyje ir Klaipėdoje. R. Vaičekonis 1995 m. 3-osios Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių dainų šventės „Leiskit į Tėvynę“ Panevėžyje meno vadovas ir vyr. dirigentas, 1994 m. I Pasaulio lietuvių dainų šventės Vilniuje ir 1997 m. Aukštaitijos dainų šventės Zarasuose dirigentas. Rašo dainas ir giesmes chorams ir vokalinams ansambliams, jas aranžuoja ir harmonizuoja. Išleido savo kūrinių

rinkinius „Močiutės pasaka“ (1996), „Sugrįžusios dainos – giesmės“ (1997) ir „Mokyklos skambutis“ (1997). Dabar dirba ir gyvena Kaune.